

Справа № 2о- 3923/ 2010р.

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

13 жовтня 2010р. Личаківський районний суд м. Львова

в складі головуючого судді Гирича С.В.

при секретарі судових засідань Фурик Л.М.

з участю прокурора Панькевича Р.В.

заявника Панчишина Ю.В.

та представника заінтересованої особи Заболотного А.М.

в м. Львові у відкритому судовому засіданні,

розглянувши цивільну справу за заявою лікаря-психіатра Львівського обласного клінічного психоневрологічного диспансеру Панчишин Юлії Вікторівни про продовження надання ОСОБА_4 амбулаторної психіатричної допомоги у примусовому порядку, суд -

ВСТАНОВИВ:

Заявник, лікар-психіатр Львівського обласного клінічного психоневрологічного диспансеру Панчишин Ю.В. звернулася в суд із заявою про продовження надання амбулаторної психіатричної допомоги у примусовому порядку ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1, прож.: АДРЕСА_1

Заяву мотивує тим, що з 1983р. ОСОБА_4 перебуває на обліку у Львівському обласному клінічному психоневрологічному диспансері з приводу хронічного психіатричного захворювання у вигляді шизофренії параноїдної форми, безперервно-прогресивного типу протікання з вираженим дефектом в емоційно-вольовій сфері. Рішеннями Личаківського районного суду м. Львова неодноразово встановлювалися ОСОБА_4 амбулаторна психіатрична допомога у примусовому порядку, однак він ухиляється від надання такої, відмовляється приймати ліки, психоневрологічний диспансер не відвідує, вважає себе психічно цілком здоровим. Однак він продовжує хворіти, що проявляється у тому, що ОСОБА_4 залишається емоційно нестійким, часто напружений, афектується, контакту малодоступний, його судження поверхневі, своїх переживань не відкриває, критика до свого стану відсутня. Являється суспільно-небезпечним, оскільки вчиняє антисоціальні вчинки – погрожує розпорою медичним працівникам, нападає на сусідів з ножом, корекції не підлягає. Згідно висновку лікарів-психіатрів від 06.05.2010р. ОСОБА_4 потребує продовження надання амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку. А тому просить заяву задоволити.

В судовому засіданні заявник, лікар-психіатр Панчишин Ю.В. заяву підтримала повністю, дала пояснення аналогічні вищенаведеним, доповнила, що більше шести місяців ОСОБА_4 проживає один в квартирі АДРЕСА_1, його батько проживав за невідомою адресою в Автономній республіці Крим, але чи на даний час живий, не відомо. ОСОБА_4 веде антигромадський спосіб життя, оскільки їздить по Львову на велосипеді у супроводі осіб без постійного місця проживання, збирає сміття та складає його у квартирі, на зауваження сусідів реагує агресивно, накидаючись на них із ножом, на пропозицію медичних працівників пройти курс лікування погрожує розправою з ними, а тому просить встановити йому амбулаторне психіатричне лікування в примусовому порядку терміном на 6 місяців.

Представник заінтересованої особи – органу опіки та піклування Личаківської районної адміністрації Заболотний А.М. в судовому засіданні заяву підтримав.

Заслухавши пояснення лікаря-психіатра, представника органу опіки та піклування, висновок прокурора, який не заперечив проти задоволення заяви, дослідивши письмові докази, суд заяву задовольняє з наступних підстав.

Відповідно до п.2,3 ст.12 Закону України «Про психіатричну допомогу» передбачено, що амбулаторна психіатрична допомога може надаватися без усвідомленої згоди особи або без згоди її законного представника у разі встановлення у неї тяжкого психічного розладу, внаслідок чого вона завдасть значної шкоди своєму здоров'ю у зв'язку з погіршенням психічного стану у разі ненадання їй психіатричної допомоги. Амбулаторна психіатрична допомога особі без її усвідомленої згоди або без згоди її законного представника надається лікарем-психіатром в примусовому порядку за рішенням суду.

Питання про надання особі амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку вирішується судом за місцем проживання особи. Заява про надання особі амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку направляється до суду лікарем-психіатром. До заяви, в якій повинні бути викладені підстави для надання особі амбулаторної психіатричної допомоги без її усвідомленої згоди та без згоди її законного представника, передбачені частиною другою цієї статті, додається висновок лікаря-психіатра, який містить обґрунтування про необхідність надання особі такої допомоги.

Згідно п.5 ст. 12 Закону України «Про психіатричну допомогу» визначено, що у разі необхідності продовження надання особі амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку понад 6 місяців лікар-психіатр повинен надіслати до суду за місцем проживання особи заяву про продовження надання особі амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку. До заяви, в якій повинні бути викладені підстави надання особі амбулаторної психіатричної допомоги без її усвідомленої згоди та без згоди її законного представника, передбачені частиною другою цієї статті, додається висновок комісії лікарів-психіатрів, який містить обґрунтування про необхідність продовження надання особі такої допомоги. В подальшому продовження надання особі амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку проводиться кожного разу на строк, який не може перевищувати 6 місяців.

В судовому засіданні встановлено, що ОСОБА_4 з 1983р. перебуває на обліку у Львівському обласному клінічному психоневрологічному диспансері з приводу хронічного психіатричного захворювання у вигляді шизофренії параноїдної форми, безперервно-прогресивного типу протікання з вираженим дефектом в емоційно-вольовій сфері

Згідно оглянутої в судовому засіданні цивільної справи №21175/2004р. вбачається, що рішенням Личаківського районного суду м. Львова від 02.02.2004р. ОСОБА_4 продовжувалося надання амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку строком на 6 місяців, щодо якого були застосовані примусові заходи медичного характеру у вигляді амбулаторної психіатричної допомоги рішенням Личаківського районного суду м. Львова від 12.08.2002р.

Як вбачається із висновку лікаря-психіатра Панчишин Ю.В. №1281д від 06.05.2010р. та її показів даних у судовому засіданні, ОСОБА_4 від надання психіатричної допомоги ухиляється, продовжує хворіти, що проявляється у тому, що він залишається емоційно нестійким, часто напружений, афектується, контакту малодоступний, судження поверхневі, своїх переживань не відкриває, критика до свого стану відсутня. Внаслідок цього являється суспільно-небезпечною особою, оскільки вчиняє антисоціальні вчинки – погрожує розправою медичним працівника, нападає на сусідів з ножем, корекції не підлягає. А тому потребує продовження надання амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку.

Оскільки у ОСОБА_4 встановлено тяжкі психічні розлади здоров'я, і у випадку ненадання амбулаторної психіатричної допомоги його психічний стан погіршиться, що призведе до завдання ним значної шкоди своєму здоров'ю, а тому слід продовжити надання ОСОБА_4 амбулаторної психіатричної допомоги без його усвідомленої згоди, в примусовому порядку, строком на шість місяців.

Керуючись ст.ст. 10, 60, 209, 259 ЦПК України, ст.ст. 15, 16 ЦК України, суд,-

ВИРІШИВ:

Заяву задоволити.

Продовжити надання ОСОБА_4 амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку строком на шість місяців.

На рішення може бути подана апеляційна скарга в строки і порядок передбачені ст. 294 ч.1 ЦПК України до апеляційного суду Львівської області через місцевий суд.

Суддя:

С.В. ГИРИЧ